

tænkkelig, saa er det, som sagt, endnu betænkeligere yderligere at forlænge denne Uopfygelighed. Man har her beraabt sig paa, at alle dem, som kjendte det practiske Forhold, maatte stemme mod Amortisation. Jeg har ogsaa selv været under de paaberaabte practiske Forhold, jeg har ogsaa høstet, og jeg veed ogsaa; hvad iøvrigt Enhver kan sige sig selv, uden at have drevet Jord, at Høsten ikke altid er eens; at Kornprisen ikke er eens, at Arbeidsprisen er forskjellig osv.; men alligevel betales dog de samme Afgifter og Byrder det ene Aar som det andet. At disse Afgifter og Byrder i høi og betænkelig Grad skulle forøges ved et Tillæg af $\frac{1}{8}$ af Kjøbesummen, kan jeg ikke erkjende. Jeg troer, at den Bønde, der ikke uden Betænkkelighed kan paatage sig at betale $\frac{1}{8}$ af Kjøbesummen, der, vel at mærke, ikke er en Betaling af Stedets virkelige Værdi, men kun $\frac{3}{8}$ eller $\frac{2}{8}$ af Stedets virkelige Værdi, ikke skal indlade sig paa at være Selveier. Jeg troer, at den Bønde, der vil angst og bekymre sig ved Tanken om en saa forholdsvis ringe Udbetaling, istedetfor at blive Selveier, vistnok lever hyggeligere og bedre i hans nuværende Fæsteforhold. Forsaa vidt det er anført, at de værelende Aar skulde gjøre Amortisationen vanskelig, tillader jeg mig at spørge: Hvad er da til Hinder for, at Bønden, naar et godt Aar indtræffer, forud udbetaler Amortisationen for flere Aar? der er jo aldeles Intet til Hinder derfor. Og hvad er til Hinder for, at Bønden i de gode Aar gaaer hen og kjøber sig en kongelig Obligation, og naar det onde Aar kommer, sælger denne Obligation? hvad er til Hinder for, at han sætter det gode Aars Overskud i Sparekassen, og naar det onde Aar kommer, tager det ud deraf? Vil man for Alvor paastaae, at dette ikke skulde lade sig gjøre, at heri skulde være nogen Vanskelighed, og at den Bønde, der har Forstand nok til at ville være Selveier, ikke forstaaer sig herpaa,

ikke forstaaer, at han i gode Aar kan sætte sine Penge ind i Sparekassen og i onde Aar kan tage dem ud? Nei, mine Herrer! det veed Bønden meget godt (Ja!). Ja, dersom man heri er enig, dersom man virkelig gaaer ud fra, at Bønden baade kan og vil betale Afdragene, saa kan man heller ikke have Noget mod Amortisationen.

Finansministeren: Det blev sagt her forleden, netop om den Taler, som først havde Ordet, at han brugte at stille sin Modstanders Tropper op saaledes som det gefaldt ham, og derefter slaae dem. Jeg troer, at han saaledes har behandlet mig, naar han paastod, at der af mine Uttringer skulde fremgaae, at i vanskelige Tider skulde Regjeringen drive alle Selveierfamilierne ud fra Gaardene, benyttende den strenge Ret. Naar han dertil føiede en meget varm Skildring af, at Regjeringen ikke turde driste sig til saadanne Foretagender, saa troer jeg, at den hele Tale kunde været sparet (Ja!), thi jeg sagde ikke videre, end at det vilde føles ved Afgiftsbetalingen og ved Rentebetalingen, at der var Forskiel derpaa; at naar Renten blev betalt, blev Capitalen staaende, og saa blev der ikke Tale om at kaste alle Familierne ud af Gaardene — Noget, som jeg aldeles ikke har anført og aldrig tænkt mig; saa uforstandig kunde dog den ærede Taler ikke ansee mig for at være, at jeg vilde tilraade en Fremgangsmaade, som førte til at kaste alle disse Familier ud.

Rettelser.

- Nr. 319 Sp. 5083 L. 10 f. o. „Ægtefæltets“ læs: „Ægtefælternes“.
 — — Sp. 5084 L. 11 f. n. „hvilkens“ læs: „hvilke“.
 — 323 Sp. 5145 L. 11 sættes „Formanden“ foran Vi gaae.